

בש"פ 6054/18 - ווהיב דעאס, טאמר דעאס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6054/18

בש"פ 6052/18

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר בבש"פ 6054/18:

ווהיב דעאס

העורר בבש"פ 6052/18:

טאמר דעאס

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

עררים על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
במ"ת 33992-04-18

תאריך הישיבה:

י' באלול התשע"ח (21.8.2018)

בשם העורר בבש"פ 6054/18:

עו"ד פאדי חמדאן

בשם העורר בבש"פ 6052/18:

עו"ד מירב נוסבוים

בשם המשיבה:

עו"ד איתמר גלבפיש; עו"ד שרית חתוקה

החלטה

עמוד 1

1. מונחים לפניי שני עררים שאוחדו, על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת נ' בכור, מ"ת 33992-04-18), לפיה נעצרו העוררים עד לסיום ההליכים נגדם. הסנגורים מסתייגים מהחלטת בית המשפט המחוזי לגבי קיומן של ראיות לכאורה, וכן לגבי היעדר חלופה, זאת לאחר שהוגשו תסקירים בנדון.

כתב האישום מתאר כי ברקע לפרשה מצויה הלוואה שנטל עורר 1 מהבנק, לה הייתה ערבה אישה. העורר דרש ממנה כי תשלם את ההלוואה, וזו סירבה. בעקבות זאת הראה עורר 1 תמונת עירום של אישה בלתי מזוהה לאחותה של האישה ולמכר נוסף שלה, על מנת להפעיל על האישה לחץ, כדי שתפרע את ההלוואה שנטל מהבנק. על פי כתב האישום, לאחר דברים אלו נפגש עורר 1 עם בן דודה של האישה (להלן: מתלון 1), ועם אדם נוסף, ברכבו של מתלון 1, על מנת לשוחח על הסכסוך המתואר. פגישה זו התלהטה עד שלבסוף ריסס עורר 1 גז פלפל על פניהם של מתלון 1 והאדם הנוסף. למחרת היום, נסע עורר 2, אחיו של עורר 1, ברכבו מסוג מזדה מול ביתו של מתלון 1, והחל לבצע מעגלים המכונים "חֶכָאקוֹת" מול הבית. הדבר הביא ליציאתם של מתלון 1 ואחיה של האישה (להלן: מתלון 2) מן הבית כדי לברר את מקור הרעש. בשלב זה, עורר 1 נעמד על מרפסת ביתו שבסמוך, וירה באמצעות רובה חמישה קליעים לפחות, לעברם של שני המתלוננים. לאחר מכן עורר 2 אשר נהג ברכב המאזדה עצר את הרכב מתחת לביתו של עורר 1, האחרון נכנס לרכב עם הרובה, והשניים נסעו מהמקום לבית קרובי משפחתם, שנמצא קרוב למקום אירוע הירי המתואר. אחד מהעוררים השליך את הרובה בשטח פתוח ליד ביתם של קרובי המשפחה, ולאחר מכן עורר 1 נמלט מהמקום, ועורר 2 נותר בבית הקרובים עד שנעצר על ידי המשטרה לאחר זמן קצר.

בגין מעשים אלו הואשם עורר 1 בעבירות של סחיטה באיומים, הטרדה מינית, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, חבלה במזיד ברכב, ונשיאת נשק. עורר 2 הואשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בפסילה, נהיגה פוזת ברכב, סיוע לאחר מעשה, ונשיאת נשק.

2. כפי שטען בא כוח המדינה בצדק, ישנן ראיות רבות לעצם ביצוע הירי. ראיות אלו כוללות את: עדויות שני המתלוננים, אשר נמצאו סדורות, עקביות והקוהרנטיות; עדות השכנה לפיה ראתה את עורר 1 מבצע את הירי ואת עורר 2 נוסע ברכב; עדות בן דודם של העוררים, בפני שוטרים, לפיה ראה את עורר 1 בורח עם הנשק מהרכב וזורק אותו בשטח פתוח במקום בו נמצא בפועל הנשק, ואת עורר 2 נוהג ברכב - אף שבהמשך סירב בן הדוד לחזור על עדות זו, ואף הכחיש אותה; עדות אשתו של אחד המתלוננים ששהתה בתוך הבית, לפיה ראתה את עורר 1 מבצע את הירי; מציאת נשק סמוך למקום האירוע בבית קרובי משפחה של העוררים, שם גם נמצא רכב המאזדה של עורר 2; מציאת 5 תרמילים בחצר ביתו של עורר 1 התואמים את הנשק שנמצא; מציאת סימני ירי על שני רכבים שחנו מול בית מתלון 1.

שני הסנגורים הדגישו את קושי הטמון בסרטון שצולם במצלמת האבטחה המותקנת בבית מתלון 1, המתעד באופן חלקי את האירוע. בית המשפט המחוזי והתביעה הסכימו כי אין בראיה זו בכדי להוכיח את האשמה, אך הסנגורים טוענים כי הסרטון אף מחזק את תזת החפות. לפי גישה זו, תגובות המתלוננים בסרטון אינן תואמות מצב של ירי לכיוונם. צפיתי בסרטון, ומוכן אני לקבל את הטענה שיש בו בכדי להחליש את ראיות התביעה, אך זאת לא במידה שמאיינת את קיומן של ראיות לכאורה לגבי ביצוע הירי. הטעם לדבר הוא כי אחד מהמתלוננים אומנם מתכופף ומסתתר מאחורי רכב, אך השני נותר אדיש, והדבר מעורר שאלה. יש בסרטון אלמנט של חיזוק לתזת ההגנה, אך אין לשלול הסבר להתנהגות המתלוננים, אשר עשויה להתיישב כנדרש עם תרחיש של ירי. המענה לקושי שבסרטון הוא בתגובת אחד מהמתלוננים, אשר הסתתר מאחורי הרכב החונה, ובעיקר בראיות לכאורה על יסוד מספר עדויות וראיות אובייקטיביות כגון התרמילים וסימני הירי.

3. סנגורו של עורר 1 הדגיש כי האחרון נפל קורבן לאלימות קשה מצד המתלוננים לפני אירוע הירי הנטען, וכי היה מקום להגיש כתב אישום נגד המתלוננים. בא כוח המדינה הסביר כי לא היו די ראיות להעמיד לדין, ועל כן לא הוגש כתב אישום. עניין זה נוגע למימנות העדים בדבר מניע אפשרי להפלייל, אך סוגיה זו מקומה להיבחן בשלב המשפט. לכך יש להוסיף את הראיות האחרות, מלבד הסרטון, המלמדות לכאורה כי אכן בוצע ירי. על כן לא טעה בית המשפט המחוזי בקביעתו כי ישנן ראיות לכאורה.

על בסיס העדויות, יתר העבירות הוכחו לכאורה, ובכל מקרה ביצוע ירי בנסיבות שתוארו, יחד עם הסחיטה, מקימים מסוכנות סטטוטורית נגד עורר 1. הסנגור הדגיש את מצבו הרפואי הקשה של עורר 1 כנימוק לשחרורו לחלופה, אך צדק בא כוח המדינה בטענתו שהחלופות שהוצעו אינן מספקות. שירות המבחן אף התרשם כי עורר 1: "נמצא בסיכון גבוה להמשך התנהלות אלימה וכי מידת חומרתה, במידה ותצא לפועל עשויה להיות ברמה גבוהה אף היא". בתוך כך המליץ שירות המבחן שלא לשחררו ממעצר. עברו הפלילי של עורר 1 כולל שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירת החזקת סמים, והשנייה משנת 2009 בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם, בגינה נשפט למאסר בפועל בן 12 חודשים. מכאן שיש ראיות לכאורה לגבי המסוכנות שכוללת שימוש בנשק חם, ישנה עילת מעצר, ואין חלופה מתאימה. בהינתן החלופות שהוצעו אף אין בחלופה של איזוק אלקטרוני להושיע.

4. באשר לעורר 2, אשר הואשם כאמור בסיוע לאחר מעשה הניסיון לגרימת חבלה, בנשיאת נשק, ובעבירות נהיגה, ברי כי מסוכנותו פחותה מזו של עורר 1. אך כפי שעולה, שוטר רשם זיכרון דברים ביחס לעדותו של קרוב משפחה של העוררים, לפיה הבחין בעורר 2 נוהג ברכב ומסיע את אחיו, עורר 1, אשר השליך את הנשק. נכון כי העד האמור לא חזר על הדברים ואף נסוג מהם, אך בשלב זה די בכך בכדי לבסס ראיות לכאורה ואת המסוכנות הנגזרת ממעשיו לכאורה של עורר 2. באשר לחלופה, יש פער בין עורר 1 לעורר 2, ביחס לחומרת המעשים המיוחסים. למשל על אף שעורר 2 היה על פי הראיות נוכח בזמן הירי, אין טענה כי הוא היה שותף לו, או כי היה חלק מתכנון לבצעו. ועדיין יש לבחון את עניינו של עורר 2 לפי החלופות שהוצעו. יצוין עברו הפלילי של עורר 2 כולל הרשעה משנת 2011 בגין החזקת נשק שלא כדין, בגינה נשפט לעונש מאסר בעבודות שירות, וכן חמש הרשעות בעבירות תעבורה. שירות המבחן ציין כי עורר 2 מצוי בסיכון בינוני להישנות התנהלות אלימה, וכי לאור התנהגותו המניפולטיבית ועבירותיו החוזרות בתחום התעבורה, חלופות המעצר שהוצעו אינן מפחיתות את הסיכון הנשקף ממנו. שירות המבחן הסתייג מהחלופה שהוצעה, וציין כי המפקחים לא מודעים למשמעות הפיקוח, ומגלים יחס מקל ראש בנוגע ליכולתם להשפיע על עורר 2 ולצמצם את הסיכון במצבו. בהיעדר חלופה ראויה אין מקום להורות על שחרור עורר 2, ואף מעצר באיזוק אלקטרוני אינו מסייע.

5. המסקנה היא שלגבי שני העוררים הוכחו ראיות לכאורה, ואין חלופת מעצר בנמצא אשר תאיין את מסוכנותם. אשר על כן דין הערר להידחות.

ניתנה היום, י' באלול התשע"ח (21.8.2018).

ש ו פ ט

